

Endringer med Hensyn til ubetinget Livsstraf, og med al Anerkjendelse af den Behandling, Loven har faaet i Landstthinget, har jeg det Haab, at ogsaa Landstthinget under Sagens fortsatte Behandling der ikke vil nægte sin Samstemning til disse Endringer.

Naar jeg her har udtalt min Anerkjendelse for dette fortrinlige Lovarbejde, kan jeg ikke Andet end hde min Tak til de Mænd, hvem dette Arbejde fornemmelig sthldes. Det er jo Resultatet af lang Tids Tænken og Arbejde, men den sidste Haand paa Værket er lagt af den af 6 Medlemmer bestaaende Commission, hvoraf Tvende sidde her i Salen, den Eine som Medlem i Thinget, og det Andet indtager Pladsen som Justitsminister. Disse Mænd tilkommer i høi Grad Æren for dette fortrinlige Arbejde; men ved Siden heraf maa man ikke glemme, at der tidligere har været nedsat Commissioner, af hvilke der navnlig er en nu afdyd Professor ved Universitetet, der tilkommer en Deel af Æren. Jeg siger, at Commissionen tilkommer Hovedæren for dette Arbejde, thi de Endringer, der ere vedtagne ved Sagens tidligere Behandling i Landstthinget, og som nu ere vedtagne af Folkethinget, ere, naar man tager Sagen som en Heelhed, af underordnet Betydning, og det vil vise sig, at Commissionens Lovudkast i alt Væsentligt er den Lov, vi faae, hvortil jeg vet glæder mig som et stort Fremstridt. Jeg glæder mig derover, ikke blot med Hensyn til Retshaandhævelsen i sin Almindelighed, men ogsaa som det første Grundlag og den nødvendige Betingelse for, at Retspleien kan udvikles i den Retning, der er bestemt i Grundloven, nemlig ved Indførelsen af Rævninger. Ved de tidligere Behandlinger af Rævningsudkastet hørte man nemlig stedse den Indvending, at det var umuligt at tænke paa Indførelsen af Rævninger, saalænge vi havde den tidligere Straffelov, men nu faae vi en Straffelov, paa Grundlag af hvilken vi kunne indføre denne Institution. Det er denne varme Tak, jeg har følt Trang til at udtale, og det saameget mere, som den Anerkjendelse, der af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) hvedes Loven, var meget lunken; idetmindste opfattede jeg det saaledes.

Fischer: Det ærede Medlem for Njøbenhavn's 5te Valgkreds (Wille) omtalte en Dom, der nylig var affagt over forskellige Annesmænd for Injurier; men det ærede Medlem maa have taget feil i sit Referat; thi han bemærkede, at disse Mænd vare dømt efter Loven af 3die Januar 1851 § 9 første Membrum. Dette kan ikke være muligt. Jeg kjender ikke Dommen, saa jeg kan ikke udtale noget Nærmere i denne Henseende; men jeg kan see af selve Bestemmelsen i § 9 første Membrum, at det ærede Medlem har taget feil; thi det ærede Medlem sagde, at de vare dømt til en Muld af 30 Rd., men, efterseer man Straffebestemmelsen i § 9 første Membrum, er Minimum af Straf 100 Rd.; der kan altsaa ikke derefter være idømt nogen Straf af 30 Rd. (Wille: 3 Analogi med denne Bestemmelse!)

Formanden: Rigsdagsmanden for Nantvers Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

M. Sage: Jeg frasalder Ordet.

Klein: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) fremkom med en Ytring, der efter min Mening ikke bør henstaae ubesvaret. Han udtalte sig nemlig paa den ham eiendommelige skarpe Maade om det for ham Uforstaaelige i, at man efter Presseloven skulde kunne dømme en Mand for Injurier, der ikke vare trykte, og dette kan ganske vist i visse Maader synes at være besynderligt, men jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem er saa bevandret i vor Retsforfatning, at han maa vide, hvorledes Sammenhængen er dermed. Den, der veed dette, er imidlertid uberettiget til at udtale sig, saaledes som det ærede Medlem har gjort, thi det maa være Enhver, som er kjendt med vore retslige Tilstande, fuldkommen bitterligt, at den analogiske Anvendelse af Presseloven fra Domstolens Side skeer gjennem en høit billig og human Anvendelse af Lovgivningens Bestemmelser. Tingen er nemlig den, at Presseloven i høieste Grad har formildet de tidligere gjældende Straffe for Urefornærmelser, men dog kun forsaavidt de fremtræde i trykte Skrifter, hvormod man ikke har en tilsvarende Lov for mundt-